

[Udenrigsministeren.]

hvori han foreslog den at afslutte en fransk-amerikansk Venskabspagt. Udkastet til denne Pagt, som gik ud paa vedvarende Venskab mellem de to Nationer, er praktisk talt enslydende med Bestemmelserne i den almindelige Traktat, som nu er blevet afsluttet.

I den følgende Tid fandt der en omfattende Meningsudveksling Sted, først mellem de Forenede Stater og Frankrig og derefter mellem disse Lande og de Magter, som senere efterhaanden blev opfordret til at deltage i den foreliggende Akt.

Som Svar paa denne franske Note af 20. Juni fremsatte den amerikanske Udenrigsminister Mr. Kellogg i sin Note af 28. December forrige Aar den Tanke, at man skulde søge afsluttet en Traktat mellem Hovedmagterne, hvorved der sigtedes til Storbritannien, Tyskland, Italien og Japan. Heroverfor blev der fra fransk Side gjort gældende, at Traktaten i saa Fald alene kunde gaa ud paa at fordømme Krigen i dens Form af Angrebskrig, og under den senere Noteveksling blev det fra fransk Side gjort gældende, at det store Flertal af Magterne og deriblandt netop de fleste af Hovedmagterne havde gjort Styrkelse af Fredens Bestaaen til Genstand for Samarbejde indenfor den ved Folkeforbundet givne Organisation, og at disse Magter i Overensstemmelse med Folkeforbundspagten, Locarno-Overenskomsterne og visse Konventioner om Neutralitetsgaranti havde paataget sig Forpligtelser, som medførte, at Frankrig og adskillige af de øvrige Magter ikke uden videre kunde give Afkald paa Krig.

Herimod anførte den amerikanske Udenrigsminister, at det netop maatte være stemmende med Folkeforbundspagten Aand at stræbe frem mod Fredstankens ophøjede Maal ved en almindelig Pagt om Afkald paa Krig, og at det kun vilde tjene til at svække Betydningen af denne Pagt, om Bestræbelserne for at naa dette Ideal skete med det Forbehold, at man kun enedes om at fordømme Krigen, naar den fremtræder i Form af Angrebskrig.

Den amerikanske Regering forelagde da den 13. April i Aar sin Plan om en flersidet Traktat for de nævnte Hovedmagters Regeringer og tilstillede dem et Traktatudkast i Overensstemmelse med Udenrigsminister Briands oprindelige Udkast til en fransk-amerikansk Pagt. Faa Dage efter, nemlig den 20. April, fremsatte den franske Regering sit Forslag for de samme Regeringer, et Forslag, som dog — paa Grund

af den nu paatænkte Traktats universelle Karakter — indeholdt forskellige Tilføjelser til Briands oprindelige Udkast.

Disse Tilføjelser var Udtryk for forskellige Betragtninger, som den franske Regering allerede i Note af 26. Marts nærmere havde gjort den amerikanske Regering bekendt med. Disse franske saakaldte Forbehold, der, som nævnt, fandt Udtryk i det franske Udkast, som meddeltes Magterne, tog for det første Sigte paa at bevare Parternes Ret til Krig som lovligt Selvforsvar indenfor Rammerne for de bestaaende Traktater, navnlig naar Krænkelsen af visse af Bestemmelserne i disse Traktater er ensbetydende med en fjendtlig Holdning, og derhos paa fra Krigsforbudet at undtage enhver Aktion, der hidrører fra Forpligtelser i Henhold til en Traktat, som f. Eks. Folkeforbundspagten eller en anden til Folkeforbundet anmeldt Traktat.

Den franske Regering henlede Opmærksomheden paa, at de øvrige Parter *ipso facto* burde være løst fra deres Forpligtelser overfor den Stat, som krænker Traktaten, idet denne ellers vilde afskære dem fra at have frie Hænder overfor en saadan Stat, og paa, at det maa være en Forudsætning for Traktatens Gyldighed, at den bliver tiltraadt af alle andre Stater, idet en Stat, som er Part, ikke kan være beskyttet ved Traktaten, medmindre de andre Stater, som har Udsigt til at faa alvorlige Konflikter med denne Stat, ogsaa er Parter i den. Endelig fremhævedes det, at Traktaten i ingen Henseende maa berøre Parternes Rettigheder og Forpligtelser i Medfør af tidligere indgaaede internationale Aftaler, hvorved der navnlig tænktes paa Folkeforbundspagten, Locarno-Overenskomsterne og Neutralitets-Garanti-Traktater.

Af disse to Forslag — det amerikanske og det franske — fandt det amerikanske meget snart Tilslutning hos de Regeringer, som havde faaet Forslagene tilsendt, først hos Tysklands og senere hos Englands og Japans. Det franske Udkast kom imidlertid til at spille en betydelig Rolle, idet det har bidraget i væsentlig Grad til at bringe Klarhed over Traktatens Mening og Rækkevidde. Det franske Udkast gav den amerikanske Udenrigsminister Anledning til at fremkomme med en Række Erklæringer i et Møde i det amerikanske *International Law Society*, hvor han gav Udtryk for den amerikanske Regerings Syn paa de af Frankrig fremførte Betragtninger. Disse Erklæringer synes at have været afgørende for Storbritanniens Tilslutning til det amerikanske Forslag. Af de af England i denne Forbin-